

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 30.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10150** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Дафлорн МЛМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: гр.София, [улица], ет.3, срещу Решение № ПО-105/06.10.2023г. на директора на ТД на НАП – [населено място], с което е потвърдено ПНПОМ от 21.09.2023г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

В жалбата и допълнението към нея е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като не е налице влязъл в сила акт за установяване на публични задължения, който да бъде изпълнително основание. Твърди се, че не е доказана обезпечителната нужда. Моли се решението да бъде отменено. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Директорът на ТД на НАП – [населено място] – в съдебно заседание чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Постановление с изх. №С230022-023-0002548/21.09.2023 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е издадено от главен публичен изпълнител, Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП София, е издадено във връзка с мотивирано Искане за предварително обезпечаване на

задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р-22002223005326-039-001/20.09.2023 г. Съгласно искането, предполагаемият размер на задълженията на ревизираното лице е в размер на 63 508,61 лв. (шестдесет и три хиляди петстотин и осем лева и шестдесет и една стотинки), от които главница 55 151,84 лв. (петдесет и пет хиляди сто петдесет и един лева и осемдесет и четири стотинки) и лихва 8 356,77 лв. (осем хиляди триста петдесет и шест лева и седемдесет и седем стотинки) към 20.09.2023 г.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С230022-023-0002548/21.09.2023 г. са наложени следните обезпечителни мерки:

-запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в: ТБ/доставчик на платежни услуги „Първа инвестиционна банка“ АД за сумата от 63 317,31 лв. и ТБ/доставчик на платежни услуги „Изипей“ АД за сумата от 63 317,31 лв.

-възбрана върху следните недвижими имоти - УПИ, КИД 44327.325.9, поземлен имот, [населено място], [община], трайно предназначение на територията: горска, с данъчна оценка 191,30 лв. Същият е описан подробно в ПНПОМ.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0002548/21.09.2023 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП-София е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № ПО-105/06.10.2023г. на директора на ТД на НАП – [населено място].

В съдебното производство от страните не са ангажирани други доказателства.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя по електронен път на 10.10.2023 г., видно от представената по делото обратна разписка /лист 19 от делото/. Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.197, ал.2 от ДОПК и при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

При извършване на служебна проверка на акта съдът констатира, че същият е издаден от компетентен орган в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването му, не са допуснати нарушения на процесуалните правила при издаването на същия, поради което обжалваното решение не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

По материалната и процесуална законосъобразност на акта:

Безспорно по делото е установено, че със ЗВР №Р-22002223005326-020-001/04.09.2023 г. е възложена ревизия на „Дафлорн МЛМ“ ЕООД. Няма противоречие и по отношение на обстоятелството, че с оспорваното ПНПОМ на основание чл.121 от ДОПК са наложени обезпечителни мерки запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки в размер на 63 317,31 лв., както и възбрана върху поземлен имот, [населено място], [община] с данъчна оценка 191,30 лв.

Съгласно чл.121, ал.1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване на извършване на сделки и действия с имуществото на лицето, в следствие на които

събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл.121, ал.2 и ал.3 от ДОПК, ПОМ се налагат по реда на чл.195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от кодекса. ПОМ се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки не следва да спират извършваната от ревизираното лице дейност.

Съобразно чл.197,ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121 ал.1 и чл.195 ал.5.

По делото не е налице основание за отмяна на постановление изх. № С230022-023-0002548/21.09.2023 г., във връзка с чл.197 ал.3, предложение първо от ДОПК, с оглед непредставени данни и доказателства за представено от жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. В хипотезата на чл. 197, ал. 3 предложение второ - при липсата на изпълнително основание не може да се обоснове изобщо наличието на обезпечителна нужда. В настоящия случай наложените обезпечителните мерки са предварителни, следователно не е приложимо изискването за съществуване на изпълнително основание. При третата хипотеза само неспазването на изчерпателно посочените изисквания представлява особено съществено нарушение на процедурата, което е противопоставимо на обезпечителната нужда и на публичния интерес.

С оглед на гореизложеното преценката на съда се свежда до това дали при издаването на ПНПОМ са спазени изискванията по чл.121, ал.1 ДОПК. Съгласно чл.121, ал.1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая е спазено изискването за налагане на предварителните обезпечителни мерки - налице е искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода извършвана на жалбоподателя и неприключила ревизия. Искането на ревизиращия орган е мотивирано, а постановлението за налагане на обезпечителни мерки е обосновано и издадено като са налице визираните в чл.121, ал.1 ДОПК предпоставки.

В посоченото постановление, публичният изпълнител е мотивирал нуждата от налагане на мерките като е взел предвид установеното в хода на ревизията. Съдът намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че при издаване на постановлението не са изложени конкретните фактически обстоятелства, въз основа на които е прието, че е застрашено удовлетворяването на публичния кредитор. От Искането за предварително обезпечаване на задължения /лист 24 от делото/ и обжалваното постановление е видно, че при издаването на същите публичния изпълнител е взел предвид установените данни относно имущественото състояние на лицето от справки в НАП и в служба по вписванията. Несъстоятелни са доводите изложени в жалбата, че преценката за затрудненото или невъзможното събиране на задълженията на лицето е извършена без справка относно финансово и имуществено

му състояние.

Следва да бъде посочено, че наложени предварителни обезпечителни мерки в друго ревизионно производство, макар и за същите периоди, са без значение за преценката на законосъобразността на процесните обезпечителни мерки.

Видно от разпоредбата на чл.121,ал.1 вр. чл.195, ал.2 от ДОПК, при определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда на публичния възискател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Изискването произтича пряко от принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като издаденият акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за целта, за която актът се издава. В случая подобна непропорционалност няма. Според подаденото на основание чл.121, ал.1 ДОПК искане от ръководителя на ревизията, очакваният размер на подлежащите на установяване задължения са в големи размери, а именно 63 317,31 лв. запорът по чл.202, ал.1 от ДОПК по ПНПОМ е допуснат върху наличните и постъпващи суми в размер на 63 317,31 лв., а възбраната е наложена върху имот с данъчна оценка от 191,30 лв. С оглед на това, съдът намира,че е изпълнено изискването за спазване на принципа за съразмерност по чл.6 от АПК във връзка с § 2 от ДР от ДОПК.

Следва да се посочи, че мерките по процесното ПНПОМ са наложени съобразно чл.121, ал.2 вр. чл.195, ал.3 от ДОПК с издаване на постановлението, в хода на ревизията. Това ревизионно производство не е прекратено със заповед по чл.119, ал.4, пр.2 ДОПК, нито е приключило с ревизионен акт по чл.119, ал.4, пр.1 ДОПК, висящо е със следващата се от това допустимост на акцесорното спрямо него обезпечително производство по чл.121, ал.1-3 ДОПК.

Предвид изложеното се налага изводът, че необезпечени бъдещите публични задължения от ревизията ще бъдат събрани със затруднения. Целта на наложената обезпечителните мерки е да се предостави гаранция, че подлежащо на изпълнение вземане ще бъде изпълнено без наличие на затруднения. С издаването на оспорваното в настоящото производство ПНПОМ се обезпечават публичните задължения които ще бъдат установени в ревизионното производство. Целта на обезпечението е да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на публичните задължения ще бъде невъзможно или значително трудно, поради което следва да се извършва преценка и за обективната възможност кредиторът да може да се удовлетвори от съответното обезпечение с оглед защитата на публичния интерес в максимална степен, като се вземе предвид, че ревизионното производство не е приключило и към момента на издаване на процесното постановление не е бил издаден РА.

Според изискването по чл.121, ал.3, изр.2 от ДОПК с наложените предварителни обезпечителни мерки не следва да бъде спирана извършваната от ревизираното лице дейност. Тези изисквания са спазени. По делото няма доказателства, че вследствие разглежданите запови дейността на жалбоподателя е спряла. Единственото ограничение за жалбоподателя с ПНПОМ е невъзможността да извършва и получава плащания по банков път. Аргумент в тази насока е и липсата на подадена до този момент молба за разрешаване на неотложни банкови плащания по чл.229 ДОПК.

С оглед размера на публичното вземане съдът приема, че без налагане на обезпечителни мерки съществува обоснована вероятност да се затрудни или да бъде

невъзможно неговото събиране. Наложена обезпечителна мярка не обуславя и спиране на осъществяваната дейност от ревизираното лице. В случай, че наложената мярка действително затруднява дейността на дружеството, то може да се възползва от възможността по чл.199 от ДОПК да поиска замяна на обезпечителните мерки, както и по чл. 229 от ДОПК да поиска разрешение за неотложни плащания.

С оглед изложеното, съдът приема, че процесното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, направеното своевременно искане от ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Такова следва да му се присъди в размер на 1 000.00 лв., определено по реда на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.197, ал.4 от ДОПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Дафлорн МЛМ“ ЕООД, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, срещу Решение № ПО-105/06.10.2023г. на директора на ТД на НАП – [населено място], с което е потвърдено ПНПОМ от 21.09.2023г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

ОСЪЖДА „Дафлорн МЛМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], Бизнес център „Сердика“, сграда 1, офис 104, да заплати на ТД на НАП-София сумата от 1 000.00 лв./хиляда/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл.197, ал.4 от ДОПК.

СЪДИЯ: